

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Skatteflykt eller ej?

En år 1950 född son till arrendatorn M uppgav i en 1962 avgiven självdeklaration i förvärvskällan jordbruksfastighet inkomst av gåsuppfödning till 1.990 kr.

TN beskattade emellertid M för inkomsten och lade densamma till av denne deklarerad inkomst av jordbruksfastighet.

Hos PN yrkade M att inte bli beskattad för inkomsten och anförde följande. Sonen hade under 1961 bedrivit gåsuppfödning i mindre skala såsom hobbyverksamhet och hade räkenskaperna för verksamheten varit helt skilda från jordbruket. Då sonen köpt varor av M, hade denne bokfört intäkten därav och vid deklarationens upprättande upptagit intäkten däri. Sonen hade helt och hållet själv skött djuren och själv bestritt kostnaderna för uppfödningen. Gåsuppfödning kunde inte anses vara en i jordbruket ekonomiskt bärande binäring och kunde därför ej ingå som ett normalt led i jordbruksdriften.

PN biföll M:s talan, därvid PN anförde. I målet hade inte visats att gåsuppfödningen bedrivits av M eller att inkomsten därav kommit honom till godo. Vid sådant förhållande är icke M skattskyldig för inkomsten av uppfödningen.

Hos KR yrkade TI, att M måtte beskattas för inkomsten, därvid TI yttrade följande. Enär den av sonen genom gås-

uppfödning förvärvade inkomsten fick anses ha uppkommit genom utnyttjande av den utav M arrenderade fastigheten samt därå befintliga inventarier och övriga produktionsmedel, kunde skäl inte anses föreligga att hänföra verksamheten till annat än en binäring till M:s jordbruk. Åtgärden att sålunda överföra viss del av intäkterna från M:s jordbruk till sonen, som ännu inte uppnått 16 års ålder och sålunda inte kunde räknas till driftspersonal på gården, fick närmast anses ha företagits i syfte att erhålla skattebefrielse för en eljest för M skattepliktig intäkt.

KR fann — med bifall till TI:s talan — att gåsuppfödningen fick anses ingå såsom ett led i den av M bedrivna jordbruksdriften, varför denne förklarades skattskyldig för inkomst av verksamheten. (KR:s utslag den 12/3 1965.)

Anm.: Betr. hemmavarande barn såsom arbetspersonal se anv. p. 6 till 22 § KL.

Realisationsvinst eller ej?

En köpman O — som under år 1961 varit andelsägare i en fastighetsförening och därifrån uppburit 13.500 kr i andelsvinst — beskattades år 1962 av TN för ifrågavarande vinst såsom inkomst av kapital.

Hos PN yrkade O, att beloppet inte måtte beskattas, därvid denne yttrade. Beloppet utgjorde skattefri realisationsvinst genom försäljning av en fastighet, som innehafts mer än 10 år. Enär fastighetens köpare ej önskat driva föreningen, hade köpekontraktet "skrivits" såsom en försäljning från föreningen, vilken efter överlåtelsen hade avvecklats.

PN ansåg i likhet med TN beloppet utgöra för O skattepliktig inkomst av kapital.

KR, utslag den 5/3 1965, ej ändring.

Dubbelbeskattningsavtalet Sverige—Japan

Ett A/B — som under 1961 från ett japanskt företag erhållit 166.667 kr i ersättning för teknisk service och i anledning därav i Japan erlagt skatt med 25.000 kr — taxerades av 1962 års TN till sis och kis under antecknande att bolaget jämlikt dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Japan skulle erhålla avdrag från uträknad sis med 25.000 kr.

AO yrkade hos MP att bolaget vid taxeringen till kis måtte vägras detta avdrag, enär detsamma syntes obehörigt.

MP biföll yrkandet.

Hos KR anförde bolaget. Avtalet avsåg endast sis, varför bolaget vid taxeringen till kis jämlikt punkt 4 anv. till 20 § KL borde erhålla avdrag såsom för omkostnad för beloppet 25.000 kr.

KR yttrade. Såvitt handlingarna utmärkte förelåg ej annat fall än som avsågs i sista meningen av sista stycket förenämnda anv. Bolaget ägde vid sådant förhållande ej rätt till avdrag vid taxe-

ring till kis för beloppet 25.000 kr. (KR :s utslag den 23/3 1965.)

Anm.: Jfr prop. 171/1951 sid. 32 ff.

Restavgift

A. Det hade ålegat en köpman B att senast den 18 juli 1963 inbetala varuskatt med 2.455 kr. — Emellertid hade beloppet hos Postverkets giroavdelning bokförts först den 6 därpå följande månad, varför B ålades erlægga restavgift med 98 kr.

Med förmälan att B:s företag sedan flera år haft semesterstängt de tre första veckorna i juli månad och att B för ifrågavarande redovisningsperiod à conto inbetalt ett varuskattebelopp å 2.000 kr, hemställde denne hos Länsstyrelsen om befrielse från restavgiften.

Då framställningen icke bifölls, fullföljde B sin talan hos KR.

KR fann inte B ha förebragt skäl av beskaffenhet att kunna föranleda ändring i Länsstyrelsens beslut. (KR :s utslag den 6/3 1965.)

B. Ett A/B hade den 18 september 1962 inbetalt till Postverket 786 kr å preliminär A-skatt för en person, som varit anställd hos bolaget under tiden den 16 juli —den 21 augusti. Av misstag hade emellertid å inbetalingskupongen felaktigt angivits att skattebeloppet avsåg andra uppördsterminen i stället för rätteligen den fjärde.

Länsstyrelsen — vareft bolaget yrkade befrielse från skyldighet erlægga restavgift. 31 kr för skattebeloppet — biföll ej framställningen.

Hos KR fullföljde bolaget sin talan.

KR, utslag den 5/3 1965, befriade bolaget från skyldighet att utge restavgiften.